

On İkinci Söz’de, Kur’ân’ın sâir İlâhî kelimelerden rüçhâniyeti de anlatılmaktadır. Bu ne demektir? Acaba söz konusu âyetin bu mesele ile alakalı ciheti de var mıdır?

Kur’ân-ı Hakîmin hikmetli esaslarına uyan ve ona halis bir talebe olan mü’minlere de **“hayr-ı kesir”** verilmiş demektir. Diğer kitaplara muhatap ve diğer peygamberlere ümmet olan kişiler de hayır ve hidâyete ermişlerdir, ancak İlâhî fermanların en sonuncusu ve en büyüğü olan Kur’ânın dersiyle yetişen ve bütün peygamberlerin en büyüğü ve reisi olan Muhammed aleyhisselâma ümmet olan, dersini ondan alan mü’minler **“hayr-ı kesire”** daha ileri derecede mazhar olurlar.

“Bu büyük nimetin kıymetini bilmemiz ve hayatımızı onun hikmetli kanunlarıyla tanzim etmemiz için bu Söz’ün sonunda böyle bir ders veriliyor.” diye düşünebiliriz.